

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712212812
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712212812.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: M. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. L. X/XX, H., zastúpený JUDr. Lenkou Maďarovou, advokátkou, so sídlom V. X, B., proti odporcom: 1/ C. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. Y. X, H., 2/ C. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. Y. X, H., obaja zastúpení JUDr. Magdalénou Lesayovou, advokátkou, so sídlom P. XX/A, V., za účasti vedľajších účastníkov na strane navrhovateľa: 1/ BTC, s.r.o., so sídlom Ku Bratke 1, Levice, IČO: 36 408 212, 2/ J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. B. A. X, H., o neplatnosť rozhodcovskej doložky a iné, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 7C/175/2012-94 zo dňa 16. septembra 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **zrušuje** a vec **vracia** okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol a zároveň mu uložil povinnosť nahradiť odporcom trovy konania v sume 2.183 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ návrhom na začatie konania v znení jeho poslednej zmeny žiadal určiť neplatnosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve o pôžičke uzavretej dňa 27.03.2009 medzi odporcami 1/, 2/ ako veriteľmi a navrhovateľom a vedľajšími účastníkmi na strane navrhovateľa ako dlžníkmi, tiež žiadal určiť, že rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o., nemá právomoc rozhodovať spory medzi účastníkmi zo zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 27.03.2009, tiež žiadal, aby rozhodcovské konanie pred rozhodcovským súdom bolo zastavené, ďalej sa domáhal i určenia, že námietka navrhovateľa o nedostatku právomoci rozhodcovského súdu je pre neplatnosť rozhodcovskej doložky dôvodná a nakoniec určenia, že sa zrušuje uznesenie predsedníctva Rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o., sp. zn. VK 47/2012 zo dňa 16.07.2012.

Po vykonanom dokazovaní zistil, že dňa 27.03.2009 bola uzavretá zmluva o pôžičke medzi odporcami 1/, 2/ ako veriteľmi a navrhovateľom a vedľajšími účastníkmi, ktorí vystupujú na jeho strane ako dlžníkmi. Na základe uvedenej zmluvy mala byť dlžníkom požičaná suma 22.000 eur na obdobie do 27.04.2009. V čl. II. bod 5 bola dohodnutá rozhodcovská doložka, ktorou sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré medzi vznikli alebo v budúcnosti vzniknú zo zmluvy o pôžičke alebo v súvislosti s touto zmluvou, budú rozhodované v rozhodcovskom konaní podľa zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní nezávislým rozhodcom Stáleho rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o., Horný val 9/19, Žilina. Navrhovateľ v konaní poukazoval na absolútnu neplatnosť zmluvy o pôžičke, ktorá bola podľa neho simulovaná a zakrývala len následnú ústnu zmluvu o pôžičke, ktorou mu odporca 1/ požičal sumu 20.000 eur. Na základe tejto ústnej zmluvy mu aj plnil, keď odporcovi 1/ zaplatil vrátane úrokov celkom sumu 47.800 eur. Odporcovia 1/, 2/ tvrdenie navrhovateľa popreli. Vedľajší účastník 2/ uviedol, že pôvodne mal vystupovať pri písomnej zmluve o pôžičke ako svedok, s čím však odporca 1/ nesúhlasil. Preto bol tam uvedený ako dlžník. Z pôžičky nedostal ani jedno euro a nebol prítomný pri tom, keď odporca 1/ dával navrhovateľovi peniaze. V konaní vypovedali ako svedkovia E. E. a H. Z..

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. V podrobnostiach v tomto smere uviedol, že dôkazné bremeno bolo na strane navrhovateľa.

Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že uzavrel ústnu zmluvu s odporcom 1/, pri ktorej mal byť prítomný aj vedľajší účastník 2/, tento vedľajší účastník tvrdenia navrhovateľa nepotvrdil. Navyše nebol prítomný ani pri preberaní peňazí. Svedkovia E. a Z. uviedli, že boli viackrát svedkami, keď navrhovateľ odovzdal rôzne sumy odporcovi 1/. Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 27.03.2009 mal okresný súd preukázané, že veritelia požičali dlžníkom, konkrétne však len navrhovateľovi sumu 22.000 eur, ktorú mal vrátiť do 27.04.2009. Navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázal, že by zmluva o pôžičke uzavretá dňa 27.03.2009 bola simulovaná, t. j. že by zakrývala inú (následnú) ústnu zmluvu o pôžičke. Inou môže byť otázka, koľko peňazí vrátil navrhovateľ odporcovi 1/. Táto otázka však nebola predmetom prejednávanej veci, bude posudzovaná v rámci rozhodcovského konania, v ktorom bude musieť navrhovateľ tvrdené skutočnosti preukázať. Až následne, ak bude niektorý z účastníkov s rozhodnutím rozhodcovského súdu nespokojný, môže podať žalobu na príslušný súd v lehote 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 40 zák. č. 244/2002 Z. z.

O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), v zmysle ktorého uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcom trovy konania, nakoľko mali plný úspech vo veci.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, eventuálne zmeniť tak, že jeho návrhu sa v celom rozsahu vyhovie. V dôvodoch odvolania vytýkal okresnému súdu jednostranný prístup pri hodnotení vykonaných dôkazov, ktoré hodnotil výlučne v prospech odporcov. Mal za to, že uniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdeniu, že zmluva o pôžičke zo dňa 27.03.2009 bola simulovaným právnym úkonom. V tomto smere poukázal na výpoveď vedľajšieho účastníka 2/, svedkov E. E., H. Z., ako i čestné vyhlásenia označených svedkov. S uvedenými dôkazmi sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal. Napadnutý rozsudok považoval i za nepreskúmateľný, nakoľko nezodpovedá ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Okresný súd pochybil i pri rozhodnutí o trovách konania, nakoľko pri určení odmeny za jeden úkon právnej služby mal vychádzať z ust. § 11 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. (ďalej už len „vyhláška“), keď pri určení odmeny za jednotlivé úkony právnej služby neprihliadol na zníženie tarifnej odmeny podľa § 13 ods. 2 vyhlášky.

Odporcovia a vedľajší účastníci sa k odvolaniu navrhovateľ písomne nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/, ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku trpí viacerými procesnými vadami, ktoré neboli do vydania napadnutého rozsudku odstránené a ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

V prvom rade možno okresnému súdu vytknúť, že v konaní neodstraňoval nedostatok plnomocenstva založeného v spise na č. I. 7, z ktorého nie je jednoznačné, či navrhovateľ udelil plnomocenstvo právnej zástupkyňi aj na zastupovanie v predmetnom spore. Navyše ide o plnomocenstvo vo fotokópii, ktorého originál bol zrejme založený v rámci rozhodcovského konania.

Uznesenie o pripustení rozšírenia návrhu navrhovateľa, vyhlásené na pojednávaní dňa 16.09.2013 je neurčité. Okresný súd mal v enunciiate uznesenia jasne a zrozumiteľne uviesť, o ktoré petity (nad rámec pôvodných) pripustil rozšírenie návrhu. V súvislosti s podaním navrhovateľa zo dňa 27.08.2013 (č. I. 74 spisu) a zo dňa 02.09.2013 (č. I. 76 spisu), ktoré navrhovateľ označil ako úprava (upresnenie) návrhu, mal okresný súd vyzvať navrhovateľa, eventuálne jeho právneho zástupcu, aby jasným a zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, či išlo z jeho strany o rozšírenie návrhu, konkrétne o ktoré petity a na základe akých skutkových a právnych dôvodov.

Okresný súd mal v prvostupňovom konaní odstraňovať i nedostatky samotného návrhu najmä v tom smere, aby navrhovateľ jasne a zrozumiteľne uviedol, čo podaným návrhom žiada. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na obsah návrhu na začatie konania, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ s odkazom na uznesenie Predsedníctva rozhodcovského súdu č. VK 47/2012 zo dňa 16.07.2012 (č. I. 32 spisu) a § 21 ods. 4 veta druhá zák. č. 244/2002 Z. z. žiadal vysloviť, že rozhodcovský súd nemá právomoc rozhodovať vo veci samej a zároveň žiadal rozhodcovské konanie zastaviť (č. I. 6 spisu). Právny

zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 19.08.2013 upresnil petit žalobného návrhu tak, že námietka navrhovateľa o nedostatku právomoci rozhodcovského súdu je dôvodná a zároveň žiadal uznesenie Predsedníctva rozhodcovského súdu č. VK 47/2012 zo dňa 16.07.2012 zrušiť. V úprave žalobného návrhu (písomné podanie na č. I. 74 spisu) navrhovateľ (bez bližšieho odôvodnenia) uviedol ďalšie tri nové petity. Odvolací súd v tomto smere poznamenáva, že ak navrhovateľ chcel svojim návrhom docieľiť len rozhodnutie súdu podľa § 21 ods. 4 veta druhá zák. č. 244/2002 Z. z. (na ktoré ustanovenie sa v návrhu na začatie konania zo dňa 30.08.2012 aj odvolával), potom proti rozhodnutiu súdu o námietke už opravný prostriedok nie je prípustný (§ 21 ods. 4 veta tretia zák. č. 244/2002 Z. z.). Nakoľko ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku sa nedá jednoznačne vyvodiť, ako okresný súd predmetnú vec navrhovateľa právne posúdil (z odôvodnenia vyplýva, že okresný súd v podstate riešil len otázku, či zmluva o pôžičke zo dňa 27.03.2009 bola simulovaným právnym úkonom alebo nie a v tomto smere prijal záver, že navrhovateľ túto skutočnosť nepreukázal), existujú dôvodné pochybnosti, či okresný súd rozhodoval o tom, čo bolo predmetom žalobnej žiadosti navrhovateľa. Odvolací súd považuje zároveň za potrebné poznamenať, že bez odstránenia nedostatkov samotného návrhu nie je bez dôvodných pochybností zrejmé, čo konkrétne navrhovateľ podaným návrhom, zvlášť v znení jeho úpravy zo dňa 28.08.2013, mieni docieľiť (či len rozhodnutie súdu podľa § 21 ods. 4 veta druhá zák. č. 244/2002 Z. z. alebo i rozhodnutie o ďalších nárokoch, ktoré síce rozšíril, ale bližšie neodôvodnil).

Odvolací súd v samom závere poznamenáva, že pokiaľ ide o vedľajších účastníkov na strane navrhovateľa, zo spisového materiálu nevyplýva ich prejav (či už ústny alebo písomný), že by vstúpili do predmetného konania. S poukazom na ust. § 93 ods. 3 O. s. p. sa bude okresný súd zaoberať i vedľajším účastníctvom spoločnosti BTC, s. r. o. a J. H..

Odvolací súd s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a zistenia rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.